DE DAG VAN DE WEDSTRIJD

ED SMITH

ABA Today volgt iedere keer op de dag van de wedstrijd een lid van de ABA. Dit keer Ed Smith, rechtgeaard Ajacied uit de Rotterdamse Rijnmond en groot bewonderaar van Johan Cruijff.

Met grote regelmaat ging Ed Smith begin jaren tachtig in de weekenden naar Amsterdam, waar zijn broer Richard een fysiotherapiepraktijk had. Dan stonden stappen en het bezoeken van de thuiswedstrijden van Ajax in De Meer op het programma. Richard had in zijn klantenkring diverse Ajax spelers onder behandeling. Toentertijd waren dat onder andere de Denen die bij Ajax voetbalden. Frank Arnesen, Søren Lerby, Jan Mølby, Jesper Olsen en ga zo maar door. Zij kwamen allemaal naar de praktijk aan het Molenpad in hartje centrum tussen de Prinsengracht en de Keizersgracht. Maar er kwamen ook andere spelers uit Ajax 1. Zo werd Ed op een dag door z'n broer gebeld met de mededeling dat hij naar de praktijk moest komen. Eenmaal binnen kreeg Ed de opdracht om de behandelkamer, tweede deur links, binnen te gaan. Daar stond Ed oog in oog met zijn idool Johan Cruijff, die op de massagetafel zat. 'Totaal overrompeld', weet Ed nog. 'Toen Johan behandeld werd, mocht ik de asbak vasthouden, zo ging dat toen nog. Wat een ongelofelijk mooie herinnering, die zo mogelijk nu nog veel waardevoller is', zegt Ed met een licht hoorbare emotie in zijn stem.

'Toen Johan behandeld werd, mocht ik de asbak vasthouden'

DE DAG VAN DE WEDSTRIJD

Ed Smith deed met zijn bedrijf Smith-Holland ook zaken met bedrijven uit de Amsterdamse haven. Hij werd midden jaren tachtig geregeld uitgenodigd door zakenrelaties om mee te gaan naar De Meer en daar vanuit een skybox naar de wedstrijd te kijken. Ed Smith: 'Dat waren letterlijk skyboxen, die hingen tegen het dak van de eretribune aan. Zo kwam ik ook bij de businessclub in het Olympisch Stadion. Dat was zelfs nog voordat de ABA werd opgericht. Toen de ABA er was, zijn wij met ons bedrijf lid geworden en in de ArenA zijn wij met twee stoelen begonnen. Inmiddels zijn dat er zes. Binnen mijn relaties is er genoeg animo om mee te gaan naar Ajax. We verzamelen meestal op een centraal punt in Vlaardingen en zorgen ervoor dat we twee uur voordat de wedstrijd begint in de ABA-Lounge zijn. Daar maken we graag gebruik van het altijd goed verzorgde diner of de lunch. Na de wedstrijd drinken we met elkaar in de ABA-Club nog een drankje en keren daarna terug naar huis. Vaak is Inge mijn vrouw ook van de partij. Daardoor nemen zakenvrienden ook gemakkelijker hun dames mee. En geloof me, Inge is een echte Ajacied. Dat was, toen ik haar leerde kennen, van mijn kant geen keiharde eis, maar het gaf wel meteen een bijzondere klik en die is er nog steeds. Ik ben bijzonder trots op haar.'

ED SMITH

Ed Smith is in 1959 in Vlaardingen geboren. Zijn vader Syko was zeeman, maar kwam in 1952 aan vaste wal, trouwde met Janny en samen kregen zij twee zonen. Ed groeide samen met zijn oudere broer Richard op aan de noordelijke kant van de Maas in het Rijnmond gebied. Zijn vader was Spartaan. Ed mocht van kinds af aan zondags mee naar Sparta, maar vermaakte zich meer met het verzamelen van lege flessen onder de tribune. Van het statiegeld kocht hij dan weer kroketten. Begin zestiger jaren keek Ed iedere zondagavond naar de zwart/wit televisiebeelden van Sport in Beeld en raakte meer en meer onder de indruk van de onnavolgbare passeerbewegingen van Johan Cruijff. Ed was verkocht, Cruijff werd zijn held en Ajax zijn club. Er hingen posters van zijn idool boven zijn bed en hij sliep in een Ajax pyjama, die zijn moeder gespaard had met zegels van de SRV man. In zijn omgeving waren meer aanhangers van Feyenoord, maar dat bij Ed zijn grote voetballiefde Ajax was, was geen punt.

Ed rondde met succes zijn opleiding aan de MTS af en ging aan het werk in de haven. Zijn vader was in 1970 van huis uit voor zichzelf begonnen. Hij was zich door zijn werk als machinist op de grote vaart gaan specialiseren in koeltechniek. Toen het bedrijf waarvoor hij werkte in andere handen kwam en verhuisde naar Amsterdam trok hij de stoute schoenen aan. Mede omdat één van de grootste klanten graag van zijn kennis en kwaliteit gebruik wilde blijven maken. Vader Syko richtte Smith – Holland op en werkte zo'n beetje dag en nacht, Ed zag hem nauwelijks. Pas toen hij in 1982 'op proef' in de zaak van zijn vader ging werken, heeft hij hem leren kennen en bewonderen. Ed Smith: 'Toen ik bij de zaak kwam werkten er 10 man en deden we zo'n 1.000 servicebeurten aan koelcontainers per jaar. Inmiddels is ons bedrijf verhuisd naar Spijkenisse. Tegenwoordig zijn we met bijna 300 fte's en voeren we meer dan 120.000, zoals wij dat noemen APK's uit. We zijn dus gegroeid, maar vooral onszelf gebleven. No-nonsense en doe maar gewoon, daar kom je het verst mee.'

MOOISTE MOMENTEN

Ed Smith heeft Ajax twee keer 'live' een Europese hoofdprijs zien winnen. Ed Smith: 'Dat was tijdens de Champions League finale in Wenen in 1995 en in de finale om de Europa Cup II in 1987 in Athene. Toen was Johan Cruijff trainer. Er werd met 1-0 gewonnen van Lokomotive Leipzig door een goal van Marco van Basten. Beide finales vergeet je natuurlijk nooit meer. Dat geldt ook voor de huldigingen op het Leidseplein in die periode. Dat waren feesten. Het is jammer dat dit nu niet meer in de stad kan. Verder denk ik nog altijd met kippenvel terug aan de 30ste schaal, die onder leiding van Frank de Boer gewonnen werd. Wat een geweldige sfeer hing er toen tijdens de allerlaatste competitiewedstrijd van het seizoen 2010 – 2011. Die wedstrijd moest worden gewonnen en hoe. De rol van het publiek als 12e man was die middag als nooit tevoren in de ArenA. Het zijn stuk voor stuk onvergetelijke momenten, allemaal.'

HELDEN

Over de vraag wie zijn Ajax helden zijn, hoeft Ed Smith niet lang na te denken. Met stip op één staat Johan, onze veel te vroeg overleden legende en grootste Ajacied aller tijden. 'Ik heb Johan ook zien debuteren in zijn laatste jaar als prof bij Feyenoord. Ik weet het, die herinneringen doen pijn, maar toch? Johan was mijn idool en ik wilde dat meemaken. Dat was tijdens het AD toernooi. Toen Johan het veld betrad, werd hij door een uitverkochte Kuip op een hels fluitconcert getrakteerd. Johan bleef daar stoïcijns onder en nam direct na de aftrap binnen het team de regierol op zich. Na een kwartier had Johan De Kuip stil en bij rust ging hij met applaus naar de kleedkamer. In één helft was heel Rotterdam om. Fantastisch, toch? Verder behoren de Denen ook tot mijn helden. Jan Mølby heb ik nog bezocht toen hij in Liverpool speelde. En last but not least, ook voor Frank de Boer heb ik veel bewondering. Het is geweldig wat hij met vier schalen op rij gepresteerd heeft. Zeker met de middelen die daarvoor beschikbaar zijn, chapeau.'